

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

122 Maritus potest mulierem verberibus modestè castigare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

114 Secundò propter alterius conjugum infidelitatem, si conjux fidei suæ religionem corrumpere velit, & tunc fieri poterit separatio, sed licet separentur tamen semper conjuges erunt, cum matrimonium eorum sit ratum, & consummatum. ut cap. quievit. & ibi gloss. 2. & 3. de divor. secus autem in matrimonio infidelium, quia si unus ipsorum ad fidem convertatur, altero recusante, poterit ad fidem conversus cum alia persona fidei matrimonium celebrare, & quanto, & c. gaudemus. eo. tit. & hoc casu dissolvitur matrimonium.

115 Tertiò, propter nimiam viri scèvitia, si aliter mulieri consuli non potest. cap. litteras, & ibi gloss. fin. de restit. spol. & Rom. in rubr. ff. soluto matrim. num. 21.

116 Quartò, ob vitium sodomiticum, si vir muliere contra naturam uti tentaverit, quia tunc à marito divertere potest. cap. omnes causationes, & ibi gloss. in ver. Sodomita. & c. adulterii. 32. q. 7. Abb. in cap. maritis. in princ. de adulst. & sup. & Lambert. in tract. de jur. part. in part. 1. lib. 2. q. 9. art. 18. in fin. & aliis casibus admittitur divorzium, de quibus per Rom. in ead. rub. a n. 19. usque ad n. 26. Quæ omnia procedunt sive maritus probuerit causam,

117 sive mulier, si quia vir, & uxor non ad imparia judicantur cap. quæsivit. ubi etiani gl. fin. de divor. & Abb. in cap. tua. nu. 7 de procur. licet Card. Tolet. in i. struct. sacerdotum. c. 21. §. primus. in fin lib. 7 tenuerit, quod propter fornicationem viri, mulieri divorzium non admittatur; cuius opinio est contra rex. in cap. si quis uxorem, 32. quæst. 1. & cap. fin. ead. q. 5.

Et quamvis per divorzium conjuges separentur, semper tamen conjuges erunt, 118 si quia vinculum conjugii inter fideles

semel habitum nunquam amittetur viventibus conjugibus, etiam separatis, cap. interveniente, & cap. licite. 32. q. 7. &c. gloss. 2. in dicto cap. quæsivit. de divor.

119 Divortia autem per duobus modis intentantur, aut de facto, aut de jure, judicis auctoritate, de facto: cum mulier propria auctoritate à domo viti recedit. De jure cum causa coram judge expressa, legitima impetrata licentia, ex aliqua ex supradictis causis ad dominum parentum, aut in aliam minimè suspectam se confert. & quocun-

120 que casu sèpe queri solet, per an alimenta, & sumptus litis uxor extra domum ipsius viri habitanti per eundem virum sint praestanda, de quibus per Afflct. decisi. 10. & 152. Porc. conf. 160. & Surd. de alimen. tit. 7. q. 16. & alios infra citatos.

121 Primo casu, per an mulier, quæ à domo viri propria auctoritate discessit, nullam revera habebat causam in judicio deducendam, nec probabilem, & de qua saltem aliqua fuerit fama, quæ judicem movere posset ad dubitandum de scèvitia, aut de alia ex causis supra expressis: & tunc nec alimenta, nec sumptus litis mulieri extra domum habitanti sunt à viro praestanda, donec causam legitimam probaverit, ut post Io. de Imol. & Anna. in cap. sali bratur. in fin. de usuris. consulunt Feret. in conf. 97. volum. I. & Porc. conf. 160. etiam vol. I. per tot. immò, nisi habeat probationes in continentia paratas, sed dilaciones expectet longiores, est testiuenda marito. ut c. litteras. s. quod si. de rest. spol. & Pro qualibet enim levi offensa non licet mulier discedere à marito, quia potest vir mulierem verberibus castigare, dummodo, non exceedat modum. gl. fin. in cap. quemadmodum, de jure jur. ubi etiam Abb. n. 15. & post

Allos Surd. in eis tract. de alimentis. tit. 7. q. 16. n. 8. & 9. & hoc casu saltem praestita cautione arbitrio judicis, mulier est restituenda. Bal. conf. 176. num. 2. volum. I. & Abb. in cap. litteras. num. 7. de ref. fol.

per ipsum ibi allegatis, dicta tamen opinio procedit, cum propria auctoritate, & sine causa recedit; Nam, cum sua culpa à mari-
to discedit, non est alenda, & in his termi-
nis loquitur Surd: *locus proximè citatus*, nec
aliter procedunt per ipsius allegata. Sed

123 Aut enim mulier, † quæ propria auctoritate à viro discessit, habebat causam legiti-
mam, de qua in vicinia, & apud judicem
erat aliqualis fama, licet nondum fuisse probata, & tunc, dummodo constet de
conjugio, & causa in facto sit dubio, sunt
mulieri alimenta, & sumptus litis præstan-
da; & hanc opinionem tenet, & servat
consilium Neapolitanum, ut testatur Affl. in decis. 10. n. 1. & 2. quam repro-
bando Cin. int. 1. C. de alen. lib. & capell.
Tolos. in decis. 77. contrarium tenentes
sequitur Surd. qui ita restatur fuisse judi-
catum à Sen. Casalen. in tract. de alimen-
ta. quest. 118. num. 4. & 5. tit. 1. & q. 18. num.
37. tit. 3. & ita quando mulier est in pos-
sessione uxoratus declarat, & tenet etiam
124 Aufcer. in addit. ad capell. Tolos. super
d: q: 77, n: 2, † Quodque alimenta, & sum-
ptus litis mulieri cum viro litiganti sint per
eundem virum præstanda, tenet Ianoe. in
in c: ex parte. de accus: Guid: Pap: quest.
439. n: 4. Boer: decis: 325. n: 2. Joan: Lop:
in cap: per vestras. §: 39, ampliat: 8, dedonat.
inter virum, & uxor. Cefal. in consil. 127,
n: 6, & consil. 714. n. 5. Afin. in prax: ju-
dicial: §: 32, ampliat: 34: num: 1, & Benin-
cas: de privileg. paupert: 2, special: num: 5:
125 Quamvis enim † mulieri propria auctoritate
à domo viri discedenti non sint sum-
ptus litis, & alimenta præstanda, nisi con-
stet de causa, ut tenet Fereti: dicto consil: 127,
vol: 1, Porc: consil: 160, & Surd: de ali-
mentis: tit: 7, quest: 16, n: 1. & 2, cum aliis

126 quando † à domo viri uxor recedit ob
illius levitiam, adulterium, aliamvè ob
causam à jure approbatam, licet de causa
legitima concludenter tunc non constet,
dummodo pro muliere stet aliqua præ-
sumptio, quæ judicis animum movere
possit; illa sufficit, ut interim, lite penden-
te, sint mulieri alimenta præstanta. Et
hanc opinionem post plures per ipsum al-
legatos, tenet Covar. in lib. pract. quest. q.
6. num. 6. in terminis sequitur Menoch.
quest. 36. num. 18. in tract. de presump. &c
Vifil. in annotat. super decis. 10. Affl. n. 3.

127 Quæ quidem alimenta † debentur ante
sententiam licet aliqui conati fuerint susti-
nere contrarium: & quod ante sententiam
debeantur, tenet, & servat Ror. ut in decis.
2. de jud: in antiquior: consilium Neapoliti-
tanum. ut per Affl. dicta decis: 10, Par-
lementum Parisien. ut testatur Rebuff. in
tractatu de sent: provis: art: 1, gloss. 2. n: 5,
& suprema tribunalia Regnorum Hispa-
niarum, ut per Covar. ea: q: 6, num: 6, vers:
& sane quidam. quæ communem probant
opinionem, ea sunt tamen alimenta præ-
standa, quatenus vir facere possit, dedu-
cto, ne egat; per tex. & gloss. in l. mari-
tum: ff. solut: matr: & in l. unic. §. cum au-
tem. C. de rei uxori: action: Jas. in l: non ean-
tum: num: 8, ff: de re judic: & Surd. in eo
tract: de aliment: tit. 1, q: 78, num: 13.

128 Pluries queri solet, † cum pro restitu-
tione facienda, ex judicis decreto, vir se
obligat de muliere non offendenda, &

Rr

etiam